

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Tisztelt Szakmai Vezető Asszony! Kedves Erika! Tisztelt Igazgatónő! Kedves Éva! Kedves Szülők, Kollégák, Barátok! És Önök, a Pécsi Leőwey Klára Gimnázium 2025-ben Ballagó Diákjai! Nagy szeretettel köszöntöm Önöket!

2025 áprilisának utolsó napja van. Kettős érzéssel állunk itt. Fény és Árnyék, Ünnepe és Gyász keveredik a lelkünkben. A felnőtté válás kapujában ünnepeljük fiataljainkat, és búcsúzunk tőlük. Az érettségi tétje – a mi korunkban fokozottan megnőtt. Fájó kimondani, de féltő, hogy az Ember nem elég érett! Miközben „jogosítványunk” van az élethez, a Föld javaihoz, gazdasághoz, politikához, társadalomhoz, összekülönböztünk mindennel és mindenkivel, aki körülvesz minket. Krízisbe kerültünk mi emberek! S érezzük, hogy egy nagy vizsga vár ránk. Átmegyünk-e ezen a vizsgán? Kant szerint a Felvilágosodás „Az ember kilábalása volt 300 évvel ezelőtt a maga okozta kiskorúságból.” A mi kérdésünk az: „Ki tudunk-e lábalni a zavaros kamaszkorból?” Meglett emberekké tudunk-e válni, ahogy József Attila írja?

A Szalagavatón elmondottak alapján 150 diákunk készült az érettségire, együtt ünnepeltük örömeinket, országos eredményeinket, bekerültünk a 100 legjobb gimnázium közé az országban. Most 149 diák ballagott velünk. Két héttel ezelőtt megkeresett engem az egyikük, és büszkén jelentette korábbi vállalatát, hogy sikerült teljesítenie a közösségi szolgálatot, és annyit mondott: „Igazgató Úr, megcsinálom az érettségit! Főleg az Édesanyám kedvéért.” Másnap kiderült, hogy ez a fiú, akit Liner Martinnak hívtak, és akit az Édesanyja egyedül nevelt fel, halálos közúti baleset áldozata lett, volt diákunkkal Borbély Martinnal együtt. Mindketten öt évig jártak hozzánk az Arany János Tehetséggondozó Program tanulóiként. Tragikus haláluk mementó mindannyiunknak! Nyugodjanak békében!

Az a sebességláz, ami ezeket a fiúkat hajtotta, mindannyiunk mindennapi kísértése! Évente másfél millió ember hal meg a Földön közúti balesetben. Sietség, kapkodás, növekedési, fogyasztási örület, szeretetlenség veszélyezteti JÓ, SZÉP, IGAZ, BOLDOG életünket, ahogy élhetnénk. Mi itt a Leőweyben minden helyzetre igyekszünk felkészíteni a diákjainkat, ahogy egyik kedvenc igazgatóhelyettesem, Gara Szabolcs mondta egy bemutatkozó videónkban: „Még a lehetetlenre is!” Küldetést érzünk, hogy egy kaotikus világban Rend-élményt adjunk a fiataloknak. Ezért Közösségünk életét a hagyomány és a modernitás bölcs ötvözete működteti. Emberképünk középpontjában a szellem, a lélek és a test hármassága áll, pedagógiai munkánk lényegét a JÓT, a SZÉPET, az IGAZT és a BOLDOGSÁGOT megvalósító tudatállapot, lelkiállapot és fizikai állapot harmonikus fejlesztése jelenti, s hisszük, hogy a Külső világ, a Makrokozmosz és a belső, a Mikrokozmosz egysége áthatja létünket. Most, ebben a

rendkívüli helyzetben, ezek a gondolatok még mélyebb jelentőséget nyernek. Ilyenkor a legnehezebb gondolni, hogy semmi nem véletlen.

Emlékezünk azokra a diákokra, akik előttünk jártak, és akik formálták ennek az iskolának a szellemét. Mindenki hozzátett valamit. Az ő emlékük legyen számunkra intő jel és forrása az összetartozásnak, ahogy az itt állók is maradandó nyomokat hagynak itt. Mert a modernitás viszont arra hív bennünket, hogy a múlt tisztelete mellett nyitottak legyünk a jövőre, a változásra, és képesek legyünk megbirkózni a kihívásokkal. Az Önök generációjára hatalmas feladat vár: egy olyan világban kell boldogulniuk, amely tele van bizonytalansággal és váratlan fordulatokkal. De hiszem, hogy a Leőweyben eltöltött évek felkészítették Önöket erre. Megtanulták a tudományok mellett a mérlegelő gondolkodást, az együttműködést, a problémamegoldást, a rezilienciát, az egyensúlyteremtés és a túlélés képességét – mindazokat a készségeket, amelyekre szükségük lesz a sikeres és boldog élethez.

Emberképünk hármas egysége és harmóniájának igénye most különösen fontos üzenet számunkra. A tudatos gondolkodás segít eligazodni a komplex világban, a lelki erő ad tartást a nehéz pillanatokban, a fizikai egészség pedig alapot teremt az alkotó élethez. Ne feledjék, hogy ez a hármas egység elválaszthatatlan, és mindhárom terület ápolása elengedhetetlen a teljes emberi létezéshez. Ez arra emlékeztet bennünket, hogy minden mindennel összefügg. A tetteink, a döntéseink nemcsak a saját életünkre vannak hatással, hanem a körülöttünk lévő világra is. Legyenek tudatában ennek a felelősségnek, és törekedjenek arra, hogy az Önök belső világa harmóniában legyen a külső világukkal.

Köszönjük az Önök tanárainak, szüleinek, nevelőinek, hogy idáig vezették Önöket. A 12.A osztály, Májlíngerné Erdősi Emese tanárnő vezetésével, a 25 éve működő Arany János Tehetséggondozó Program szellemében mutatta meg, hogy a kitartás és a szorgalom néha csodákra képes. Önök, akik a tudás és a műveltség iránti szomjjal érkeztek ide, most egy újabb súlyos életleckével felvértezve indulnak tovább, hogy megvalósítsák álmaikat, egy kicsit Martin helyett is. Köszönjük Emese tanárnő és Ancsa néni szeretetét, gondoskodását, amellyel ezt a sokszínű csapatot egyben tartották.

A 12.B osztály, Béresné Timár Andrea tanárnő irányításával, az angolos osztályban, a nyelvek világában mélyedt el, megmutatva, hogy a kommunikáció és a kultúrák közötti megértés milyen fontos a mai világban. Köszönjük a Tanárnő nem szűnő lelkesedését és türelmét, amellyel a nyitottságra és a világra való kíváncsiságra nevelte tanítványait.

A 12.C osztály, Simon Péter tanár úr vezetésével, a természettudományok birodalmában kalandozott, felfedezve a világ működésének lenyűgöző törvényeit. Köszönjük Tanár Úrnak a precizitást és a logikát, amellyel a kritikus gondolkodásra és a tudományos megismerésre ösztönözte diákjainkat.

A 12.D, a német tagozatos osztályunk, Varjasné Meiszter Zita tanárnő gondoskodása mellett, a nyelv és kultúra iránti elkötelezettségével tűnt ki. Köszönjük Tanárnőnek a kitartást és a lelkesedést, amellyel a nyelvi készségek fejlesztése mellett az emberség értékeit is átadta tanítványainknak.

És végül, a 12.F osztály, Zöldi Éva tanárnő vezetésével, a francia nyelv és kultúra eleganciáját és gazdagságát hozta el számunkra. Köszönjük Tanárnőnek a következetességet, a szenvedélyt és a kreativitást, amellyel a nyelvi tudás mellett a francia életérzést is megismertette diákjainkkal.

Kedves Diákok! Önök jelentik a mi jövőnket. A Leőwey falai között eltöltött évek során nemcsak tudást szereztek, hanem barátságokat kötöttek, élményeket gyűjtöttek, és formálódott a jellemük. Vigyék magukkal mindazt a jót, amit itt kaptak, és építsenek rá egy boldog és sikeres jövőt. Ne feledjék, hogy a Leőwey kapui mindig nyitva állnak Önök előtt. Visszavárjuk Önöket a Leőwey Világháló Közösségébe is, a soron következő Leőwey Világtalálkozókra is!

Ebben a nehéz időszakban különösen fontos, hogy emlékezzünk arra, hogy az élet törekeny, és minden pillanat ajándék. Becsüljük meg az emberi kapcsolatokat, legyünk egymással figyelmesek, megértők és támogatók! A búcsú elvált és összekovácsol bennünket, és emlékeztet arra, hogy az igazi értékek a szeretet, a barátság és az együttérzés. A sebességláz helyett bölcs megfontolás, a növekedési mánia helyett a minőségi élet, a gyűlölet helyett a szeretet legyen zsinórmértékünk. Mi itt a Leőwey Gimnáziumban, valljuk, ahogy az egyik csodálatos végzős diákunk mondta nekem tegnap a felemelő tanárbúcsúztatók egyikén, hogy Igazgató Úr, itt tényleg igaz a mondás: „NON SCHOLAE SED VITAE DISCIMUS”, „NEM AZ ISKOLÁNAK, HANEM AZ ÉLETNEK TANULUNK”. Azt kívánom Önöknek, hogy az Élet útjain, akár a pályaválasztás, akár a párválasztás során, találják meg a helyes irányt, életük kiegészítőjét, legyenek bátrak a döntéseikben, és soha ne veszítsék el a Reményt az Értelemben. Emlékezzenek mindig a régi társakra, a tanáraikra, és az ő emlékük adjon erőt a továbblépéshez.

Isten áldja Önöket! Viszontlátásra!